

Bu Başka Yazı

– Söz Avcısı · 24 Ekim 2013

Kaç gün oldu sayısını unuttum sensizliğin...

Çocukken de geç öğrenmiştim sayı saymasını

Penceremden sessiz tabiatı seyrederken, kulaklarımın duymadığı çığlıkları duyuyordum sensizliğinde...

Yağmur yağıyor; şemsiyesiz dolaşanları izliyor, kuşların çaresiz ötüşlerini dinliyordum, ruhum sende kayboluyor.

Annemim sesiyle irkiliyorum; odamın içinde sensiz olduğumu anlıyorum taa sonraları...

Bazen garip düşler kurarım ve kırlarda dolaşırım; toplarım dünyadaki tüm çiçekleri ve taç yaparım başına taktığımı hayal ederim.

Kimsenin anlam vermediği hayallere yelken açarım. Aşık olduğuma kimse inanmaz... Aşk nedir, kim aşkı icat etti? Düşüncesi var mı aşkın? Sağcı -solcu, kürdü-türkü, çerkezi lazi, sünnîsi-alevîsi, diye ayırt edilebilir mi? Var mı aşkın dini? Bir inancı var mı aşkın?

En etkili top, uçaksavar, füzeleri bile etkisiz hale getiren güç var mı yeryüzünde aşktan başka?

Veya formülü var mı? Aşk neyin temsilcisiydi insanın yüreğinde? Matematikle çözülür mü aşkın denklemi? Coğrafyası var mı? Veya resmini çizeni gören var mı? Bu mucizevî duyguyu kim veriyor insanın etten kandan oluşan yüreğine ve onu anlamlandıran ilâhî güç nereden geliyor? En zalim hükümdarları bile diz çöktüren bu ilâhi güç aşk değil midir?

Aşk kural dinlemez, engel tanımaz derler; kuralı engeli yok ki aşkın!..

Ne bir yasa ne bir kanunu vardır aşkın!

Aşk dünyadan daha yaşlı ama bir çiçekten daha taze değil mi?

Işık doğudan yükselir aşk nereden?

Aşka ihanet etmek intiharların en korkuncu değil mi? Dokundukça büyüyen aşklar veya dokundukça tuz-buz misali olan aşkların sırrı ne? Aşk; aşığın aşkı yaratana duyduğu bir minnet borcunu ifa etmek değil mi?

Hasret çekerek ödemeye mahkûm edilmemiş mi?

Şairin dediği gibi;

"Leylâ aşkı bir basamak oldu Mevlâ aşkına, Mecnun Leylâsını unuttu döndü şaşkına."Ne kâğıtlar ne kalemler ne de ömür yeter aşkın tarifini yapmaya, ancak yaşanır yaşanması gereken vakte kadar ertelemek en büyük düşmanıdır aşkın, bir kıvılcımla büyür, aşk yakar her yanımızı, kül oluruz ama asla vazgeçmeyiz her nedense!

Bazen aşkı yanlış adreste aradığımızı sandık; bazen de sandığımızı sakladık yıllarca...

Ekmek gibi mübarek su gibi aziz hava gibi mucizevî bir varlık olarak yazdık yıllarca...

Güneş dünyayı ısıtırken sen insanların yüreğine kor oldun, bülbül gül misali gül bahçeleri al kana

boyadın Leylâ-Mecnun misali çöller aşıldı, dağlar delindi kor ateşler içinde kül oldu niceleri... Bazen de gül oldu sonunda kul oldu...

Çile, ihanet, korkmak, endişelenmek ve şüphe en sadık dostları oldu aşkın;

Erkek için kadın, kadın için erkek aşkın diğer adı oldu!

Kardelen misali aşklar da var ender olsa da! Bütün zorluklara, sıkıntılara, kar, fırtına, soğuk ve yalnızlığa rağmen başı dik beyaz karlar içinde yıkılmadım dercesine insanlara aşkın mesajını verdi sessiz çılgınlıklarıyla anlatmaya çalıştı.

Aşk ne değildir bilinmez ama bence aşk her şeydir...

Ahmet TEKER